

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ (16/9/2012)

Αναγνώσματα:

Απόστολος: Γαλ. Β', 16 – 20, Ευαγγέλιο: Μάρκ. η', 34 – θ', 1
(Εωθινό 4^ο, Ήχος πλ. Β')

Η ζωή εν Χριστώ

Στην επικοινωνία του με τους Γαλάτες,, όπως παρουσιάζεται στο σημερινό Αποστολικό ανάγνωσμα, αγαπητοί μου αδελφοί, ο Απόστολος Παύλος ομολογεί ότι για να ζήσει με τον Θεό έπρεπε να νεκρώσει μέσα του τις διατάξεις του Μωσαϊκού νόμου, αφού ο Χριστός ήταν η πλήρωση του νόμου, άρα, ανώτερος του νόμου. Η διευκρίνιση αυτή προέκυψε ως απάντηση στην κυρίαρχη άποψη μεταξύ των πρώτων Χριστιανών, κυρίως όσων προέρχονταν από τον Ιουδαϊκό κόσμο, σύμφωνα με την οποία, απαραίτητη προϋπόθεση για την είσοδο ενός νέου μέλους στην Εκκλησία ήταν η τήρηση των θρησκευτικών υποχρεώσεων και τύπων που όριζε ο νόμος. Ο Απόστολος διακηρύττει ότι, διά του Βαπτίσματος, σταυρώθηκε για τον Χριστό και πλέον, ζει μέσα του ο Χριστός. Ο Παύλος αναφέρεται σαφώς στην εν Χριστώ ζωή που ζει μέσα στην Εκκλησία και την οποία καλούμαστε να ζήσουμε όλοι όσοι εκουσίως και συνειδητώς γινόμαστε μέλη Της.

Το ερώτημα που προβάλλει αβίαστα στο σημείο αυτό είναι το πώς μπορεί να μορφωθεί μέσα μας ο Χριστός για να βιώσουμε την εν Χριστώ ζωή. Απάντηση στο ερώτημα δίδουν οι στρατιές των Αγίων, Μαρτύρων, Ομολογητών της πίστεως, Εγκρατευτών και Ασκητών, η εμπειρία και μελέτη της ζωής των οποίων μάς αποκαλύπτει τα μυστικά της εν Χριστώ ζωής. Εξ ονόματός τους ο Άγιος Γρηγόριος, Αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης ο Παλαμάς, διδάσκει ότι «αρχή της εν Χριστώ ζωής είναι το άγιο Βάπτισμα, που συνιστά τύπο της ταφής και της Αναστάσεως του Κυρίου»¹. Το Βάπτισμα, μέτοχοι του οποίου όλοι μας γινόμαστε κατά την είσοδό μας στην Εκκλησία, είναι το Μυστήριο της εισαγωγής του ανθρώπου στην νέα εν Χριστώ ζωή και πραγματικότητα. Είναι η απαραίτητη προϋπόθεση για την βίωση ολόκληρης της εμπειρίας που ζει ο άνθρωπος με τη συμμετοχή του στη Μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας και κυρίως στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, με την οποία επιτυγχάνεται η ένωση με τον Θεό. Το Βάπτισμα είναι η βάση αυτής της ενώσεως. Είναι το Μυστήριο που επιτελεί πολύτιμο και συγκεκριμένο έργο στην ζωή του ανθρώπου' «ελευθερώνει από τις αμαρτίες, συμφιλιώνει τον Θεό με τον άνθρωπο, κάνει τον άνθρωπο υιό του Θεού, ανοίγει τα μάτια της ψυχής, δίδει

¹ PG 151,277B

την αίσθηση του Θείου φωτός, με λίγα λόγια, προετοιμάζει για την μέλλουσα ζωή»²

Συνεχίζοντας ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, διδάσκει ότι στην εν Χριστώ ζωή «η μεσότητα είναι ο βίος της αρετής και η Ευαγγελική ζωή». Η απόκτηση των αρετών, όμως, δεν είναι αυτοσκοπός, αλλά μέσον για την βίωση της εν Χριστώ ζωής. Η διευκρίνιση αυτή κρίνεται αναγκαία, γιατί, πολλές φορές, στους θρησκευτικούς κύκλους αναπτύσσεται η αίσθηση ότι ο άνθρωπος οφείλει να εργάζεται για να πληθαιίνουν μέσα του οι αρετές, κάτι, όμως, που μπορεί να πράξει και ένας μη Χριστιανός, υπακούοντας απλώς, στην επιταγή της συνειδησέως του για να γίνει και να είναι ένας καλός άνθρωπος. Στην Ορθόδοξη αίσθηση, όμως, οι αρετές βοηθούν να μορφωθεί μέσα μας ο Χριστός' εκεί αποσκοπούν. Αυτό τον σκοπό περιγράφει σοφά ο Όσιος Ισαάκ ο Σύρος: «Αρετή δεν είναι η επίδειξη πολλών και διαφόρων πράξεων, που επιτελούνται μέσω του σώματος, αλλά το περιεχόμενο της σοφής καρδιάς, την οποία στηρίζει η ελπίδα προς τον Θεό. Την καρδιά αυτή συνδέει προς τα κατά Θεόν επιτελούμενα έργα ο ορθός σκοπός»³.

Αυτός ο Σκοπός είναι η βίωση της εν Χριστώ ζωής, η οποία, κατά τον Άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά, «τελειώνεται με τους πνευματικούς αγώνες και την νίκη κατά των παθών». Ο ίδιος μάς υποδεικνύει την αιτία που προκαλεί μέσα μας την παθογόνο – αμαρτωλή κατάσταση, προκειμένου να μάς βοηθήσει στην αντιμετώπισή της: «αιτία που προκαλεί όλα τα πάθη είναι η απάτη του κόσμου. Αυτή προσκολλάει τον νου του ανθρώπου στα κτίσματα, του επισωρεύει πάθη και, αφού τον κάνει μυριοπαθή, τον χωρίζει από τον απαθή Θεό. Γιατί, μόλις ο άνθρωπος ανοίξει την θύρα του νου στα πάθη, ο νους σκορπίζεται και περιπλανάται όλη την ώρα σε σαρκικά και γήινα πράγματα, στις κάθε λογής ηδονές και στους εμπαιθείς λογισμούς, οι οποίοι προκαλούνται απ' αυτές»

Αδελφοί μου, η βίωση της εν Χριστώ ζωής εξαρτάται από την εμπειρία της Μυστηριακής ζωής, που έχει ως βάση της το άγιο Βάπτισμα, από την εμπειρία των αρετών και τον πνευματικό μας αγώνα κατά των παθών. Αυτή η ζωή του Χριστού μέσα μας είναι η ζωή με τον Χριστό. Αυτό είναι το ζωντανό αίτημα των τόσο χαλεπών καιρών μας για να επιβιώσουμε ως αληθινοί άνθρωποι και από εγωκεντρικοί να γίνουμε αγαπητικοί προς όλους, γιατί θα έχουμε καταφέρει να μορφώσουμε μέσα μας τον ίδιο τον Χριστό. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

² Άγιος Νικόλαος Καβάσιλας, «Περί της εν Χριστώ ζωής», σελ. 86

³ «Ευαγγελινός», Τόμος 3, σελ. 92